

Ако намъ на Зелено-Дърво ни бъде омръзно да стоимъ при сравнително по-добри условия, то на защитниците на шипченската позиция бъде съвсемъ дотегнало. Действително, няма нищо по-ужасно отъ следующето: цѣлъ день и цѣла нощъ да стоишъ живъ закопанъ въ студенитѣ и мокри колиби и въ калнитѣ, или замръзнали окопи, а когато излѣзешъ да размърдашъ сдѣренѣлите си отъ студъ кокали, да рискувашъ да бѫдешъ убитъ или раненъ.

Когато наближи връме за тръгване ний излѣзохме отъ колибата. Мене ми се щѣше да поизгледамъ поне отъ далеко позицията и расположението на частите. И каква голѣма промѣна намѣрихъ азъ! Позицията бъше положително неузнаваема. Подолската позиция — оная, която заемаха 2-а, 3-я и 5-а дружини, бъше оградена съ високи блиндажировани окопи. Проведени бѣха по всичкитѣ направления траншеи, издигнати траперси, които покриваха защитниците отъ фланговия огнь на неприятеля отъ Лигата-Гора и Врането-Гнѣздо, отъ който огнь имахме твърдѣ много загуби прѣзъ първите дни на шипченската отбрана. На стоманената батарея и позицията на 4-а дружина грозно и величественно се издигаха массивни окопи. Тамъ въ нѣколко реда имаше въздигнати массивни блиндажировани окопи, прорѣзани съ амбразури, които зѣеха сега не засти отъ войниците. На всѣкаждѣ мѣстността бъше положително изорана и близната гора изсѣчена.

Въ това връме, т. е. прѣзъ Ноемврий, полковете отъ 24-а дивизия бѣха значително пострадали отъ студа и затуй тѣ заемаха една незначителна часть отъ позицията.

Офицерите отъ 14-а дивизия осаждаха онѣзи отъ 24-а за тѣхната нераспоредителност и безгрижност за подчинените си войници. Безъ да се распространявамъ, ще кажа че тѣ подтвърждаваха думите исказани отъ втория офицеръ отъ 24-а дивизия на квартиратата у поручикъ Соллогуба.

Трѣбваше най-насетнѣ, да тръгна обратно, тѣ като вечеръта наблизаваше. Подвелоха ми коня и офицерите излѣзоха да ме испратятъ. Щомъ се показахме на мѣстото, гдѣто бѣше коня, куршумите засвириха.

— Сбогомъ, сбогомъ, викаха ми другарите. Цущай коня въ кариеръ.

И мене ми се искаше да ударя черкеза и да го пустна въ кариеръ, толкова повече, че поражаемото пространство бѣше не